

Jelszó: szerelem

Ádám és Róza szerelme

Egy szép nyári napon Ádám és családja kimentek Balatonra Rózáékhoz. Rózáéknak gyönyörű nyaralójuk volt Fonyódon, közvetlenül a Balaton parton állt és csodás kilátás volt Badacsonyra.

Róza és Ádám elmentek fagyizni, utána sétáltak egyet a parton. Szép kis bokor mellett haladtak el, melynek csábító piros bogyói voltak. Tudták, nem szabad megenni, de nagyon finomnak látszott. Megkóstolták hát. Rögtön mély álomba merültek. Azt álmodták, hogy kocka formájú piros lufivá változtak. A szél átsodorta őket a badacsonyi Rózsakőhöz. Ott újra emberré változtak.

Fáradtak voltak, kézenfogva lecsücsültek a kőre a Balatonnak háttal, az erdőt nézték. A legenda szerint ez azt jelenti, hogy még abban az évben eljegyzik egymást az, aki így tesz. A fiatalok azonnal szerelembe estek.

Lassan sötétedni kezdett. De hogy jutnak haza? Kerestek olyan bogyót, amelyet Fonyódon ettek, hátha megint lufivá változnak. Találtak is pár szemet, ettek is, de nem történt semmi. Nem adták fel, tovább kerestek és egy hatalmas bokorra leltek. Jól belakmározta a bogyóból, de csodák csodájára nem lufivá, hanem seregéllyé változtak. Vissza is repültek Fonyódra.

Ádám és Róza látta, hogy szüleik már nagyon keresik őket, aggódnak értük. Sajnos, nem tudták, hogyan változzanak vissza. Szomorúan megölelték, megcsókolták egymást. Ettől újra emberek lettek ...

Hirtelen felébredtek és a fonyódi parton találták magukat, mindez csak egy álom volt. Hazasiettek, a szüleik már keresték őket, egész délután nem voltak otthon. Mindenki elfáradt, lefeküdtek aludni. Róza és Ádám senkinek nem beszéltek az álmukról.

Ádám és Róza felnőttek a kaland óta, de szerelmük azóta is tart, boldogan élnek, ha meg nem haltak.